

ת"פ 58407/12/21 - מדינת ישראל נגד אליהו במברון, אשר סופר, יצחק הרלב - לא בעניינו, אורן משה, א. גלופות והטבעות בע"מ, חברות 516092947

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ

ת"פ 58407-12-21

בעניין: מדינת ישראל

נגד

המאשימה

1. אליהו במברון

2. אשר סופר

3. יצחק הרלב - לא בעניינו (נדון)

4. אורן משה

5. א. גלופות והטבעות בע"מ, חברות 516092947

הנאשמים

גזר - דין

הנאשמים הודו והורשעו בכתב אישום מתוקן שעניינו זיוף מטבעות בין השנים 2019-2021, תוך כדי ביצוע עבירות של מרמה, הונאת נושים, הלבנת הון, רישום כוזב במסמכי תאגיד, ועבירות על חוק חדלות פירעון.

הרקע והסדר הטיעון

בדיון מיום 21.03.23, ולאחר הליכי גישור רבים שהתמקדו בעיקר בקשיים הראייתיים העולים מהתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון שכלל תיקונו של כתב האישום וכן מסגרות עונשיות. לפיכך, בדיון זה הוגש כתב אישום מתוקן, הנאשמים הודו בעובדותיו והורשעו בהתאם. עניינם של הנאשמים 3 ו-5 הסתיים כבר במועד זה, ועניינם של הנאשמים 1, 2 ו-4 (להלן: הנאשמים) נדחה לטיעונים לעונש ולקבלת חו"ד של הממונה על עבודות השירות בעניינם של הנאשמים 2 ו-4.

אשר להסכמות העונשיות, ציינו באי כוח הצדדים, כי **בכל הנוגע לנאשם 1** המאשימה תעתור לעונש ראוי של 4 שנות מאסר בפועל, שיכלול הפעלת עונשי מאסר מותנים, מאסר על תנאי וקנס, ואילו ההגנה תטען לשנת מאסר אחת הכוללת הפעלת המאסר המותנה. כן הסכימו הצדדים על חילוט בהתאם למצוין בהסדר הטיעון. **אשר לנאשם 2** הסכימו באי כוח הצדדים לעתור במשותף לעונש של 35 ימי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות (ובמידה והנאשם 2 לא ימצא מתאים לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, ירוצה המאסר מאחורי סורג ובריח), קנס בסך 2,000 ₪, חילוט המכונות לממכר ממתקים שנתפסו במסגרת התיק או פדייתם תמורת 10,000 ₪, ומאסר מותנה לפי שיקול דעת ביהמ"ש. **ובאשר לנאשם 4** הסכימו באי כוח הצדדים לעתור במשותף לעונש של 45 ימי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות (ובמידה והנאשם 4 לא ימצא מתאים לרצות את העונש בדרך של עבודות שירות, ירוצה המאסר מאחורי סורג

ובריח), קנס בסך 7,500 ₪ ומאסר מותנה לפי שיקול דעת ביהמ"ש.

יצוין, בהערה, כי כאמור לעיל, הצדדים הגיעו להסכמות גם בעניינם של הנאשמים 3 ו-5, אותם כיבד ביהמ"ש, **והנאשם 3** נדון למאסר מותנה של 6 חודשים ולתשלום קנס בסך של 70,000 ₪ (מתוכו קוזז סכום 35,000 ₪ אשר הופקדו בביהמ"ש כביטחון לשחרור אחד מרכביו). צוין בגזר הדין, כי הגם שמדובר בעונש אשר מקל עם הנאשם, הרי שהוא לוקח בחשבון את מצבו הרפואי ואת הקשיים הראייתיים, כמו גם את ההיררכיה שבין הנאשמים השונים.

על החברה, הנאשמת 5, נגזר חילוט שהיקפו פורט במסמך שהוגש במשותף לביהמ"ש.

כתב האישום (המתוקן בשלישית)

החלק הכללי

בהתאם לעובדות אשר בחלק הכללי של כתב האישום בו הודו הנאשמים עולה, כי בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת והנאשם 1, אליהו במברון, הוא דודו של נאשם 2, אשר סופר. הנאשם 1 הקים ביחד עם נאשם 3, יצחק הרלב, את הנאשמת 5, א. גלופות והטבעות בע"מ (להלן: החברה), תוך הסתרת חלקו של הנאשם 1 בעסק, בשל היותו תחת צו כינוס נכסים מתאריך 18.12.2015 (פש"ר 15-12-37238).

הנאשמים, במסגרת החברה, שכרו מבנה באשדוד ורכשו מכונות לעיבוד שבבי, בין השאר מכונות מכבש, וכן חומרי גלם (מטבעות ריקים בגודל מטבע 5 ₪), בעלות של כמיליון ₪. הנאשם 3 העביר לחברה, לצורך זה, יותר ממיליון ₪ (להלן, בהתאמה: המבנה ו-המכונות).

עוד הודו הנאשמים, כי הנאשם 1 היה הבעלים האמיתי של החברה; עמד בראש ההתארגנות לזיוף המטבעות; היה היוזם ובעל הידע המתאים; והיה מעורב בכל הפעולות של החברה.

האישום הראשון - זיוף מטבעות

במסגרת האישום הראשון הודו הנאשמים, כי במהלך שבועיים ועד ליום 05.12.21, זיף הנאשם 1 לפחות 170 מטבעות של 5 ₪, תוך שימוש בגלופות ייעודיות הנושאות צורת 5 ₪, חותמות המורכבות במכונות המכבש ומטביעות את צורתם על המטבעות הריקים, תוך שימוש במכונות.

בין היתר זיפו הנאשמים 1, 2, ו-4: בתאריך 25.11.2021, הנאשמים 1 ו-2 זיפו במפעל מטבעות של 5 ₪, בין השעות 18:20 ועד 20:20. בתאריך 25.11.2021, הנאשמים 1 ו-2 זיפו במפעל מטבעות של 5 ₪, בין השעות 04:00 ועד 11:44. בתאריך 28.11.2021, הנאשמים 1 ו-4 זיפו במפעל מטבעות של 5 ₪, בין השעות 19:00 ועד 20:55.

עוד הודו הנאשמים, כי בתאריך 05.12.2021 החזיק הנאשם 1, בשעות הערב, לצורך הזיוף, מטבעות חלקים במשקל כולל של 13,798 גרם, מכונות כמפורט בנספח א' לכתב האישום, מספר גלופות שייצרו את המטבעות, וכן במטבע שעבר הליך ייחודי לצורך ייצור הטבעים.

זיוף המטבע נעשה באיכויות שונות, כך שבחלק מהמטבעות לא ניתן היה לגלות את הזיוף אלא על ידי התאמת "הטבע" למטבע, ובחלק מהמטבעות ניתן היה לגלות את הזיוף באמצעות מכונה.

הנאשמים הודו, כי בעקבות מעשיהם, עלול היה להיגרם נזק לכלכלת ישראל לאור איכות הזיוף והיעדר יכולת להבחין בין המטבעות המזוייפים לבין מטבעות אמיתיים, כאשר הנזק נמנע אך ורק כיוון שהנאשמים נעצרו על ידי המשטרה.

עוד הודו הנאשמים, כי במעשיהם, כל אחד לפי חלקו, זיפו כמות גדולה של מטבעות 5 ₪; ניסו לזייף עוד מטבעות כאלה; עשו והתחילו לעשות מטבעות מזוייפים של 5 ₪; והחזיקו ביוזעין מכשירים מותאמים ומכוונים לעשות בהם מטבעות פשוטים ומזוייפים.

לפיכך, הנאשמים הורשעו באישום זה בביצוע עבירות רבות של עושה או מתחיל לעשות מטבע פשוטה מזויפת, לפי סעיף 477(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, עבירות רבות של ניסיון לעשות או להתחיל לעשות מטבע פשוטה מזויפת, לפי סעיפים 477(1) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, ו-מתקין, מחזיק או מעביר ביוזעין מכשיר מותאם ומכוון לעשות בו מטבע פשוטה מזויפת ואין בידו להוכיח סמכות או הצדק כדין לפי סעיף 477(2) לחוק העונשין.

האישום השני - מרמה, הונאת נושים וזיוף

האישום השני עניינו ברישום החברה, בחשבון הבנק שפתח עבורה הנאשם 3 ובפעולות שבוצעו בחשבון זה ובחשבון הבנק האישי שלו.

ח-ן של החברה

הנאשם 1 הודה במסגרת אישום זה, כי היות והיה מנוע מלהקים חברה בשל הגבלות החלות עליו בהליכי פש"ר, הצהיר הנאשם 3 במסמכי הקמת החברה, כי הוא הבעלים היחיד והנהנה היחיד בחברה, למרות שהנאשם 1 היה הבעלים העיקרי של החברה ושותף בה.

ביום 04.11.2019 פנה הנאשם 3 בשליחותו של הנאשם 1 לבנק בינלאומי לצורך פתיחת חשבונות בנק עבור החברה. הנאשם 3 הצהיר בכזב, כי הוא הנהנה היחיד בחשבון וכי הוא בעל השליטה היחיד בחברה, והתחייב להודיע על כל שינוי בזהות הנהנים בחשבון, וכתוצאה מכך אישר הבנק את פתיחת חשבון של החברה. החל מהקמת חשבונה של החברה, הועברו דרך חשבונה כמיליון ₪.

ח-ן של הנאשם 3

במהלך השנים 2019-2021 עשו הנאשמים פעולות שונות עבור הנאשם 1 והחברה דרך חשבון הבנק הפרטי של הנאשם 3 בבנק המזרחי (להלן: החשבון הפרטי), כאשר החל מיום 02.06.2019 הפקידו הנאשמים לחשבון הפרטי כמיליון ₪. חלק מהכספים הופקדו לחשבון הפרטי תוך הצגת חוזים פיקטיביים לבנק, וזאת על מנת להניח את דעת הבנק, כי מקור הכספים כשר. בעקבות מצגי שווא אלה, נמנעה התראה על פעולות אלו למערכות הלבנת ההון; הוסתרה שליטתו של הנאשם 1 בכספים; והוא קיבל אפשרות לפעול בחשבונות הבנק בלי שהרשויות ידעו על כך וידווחו לרשות איסור הלבנת הון אודות פעילותו.

הונאת נושים

בתאריך 18.12.15 ניתן לגבי הנאשם 1 צו כינוס נכסים בהתאם לבקשתו להכריז עליו כעל פושט רגל, ובתאריך 04.12.17 הוכרז על ידי ביהמ"ש כפושט רגל (פש"ר 37238-12-15). ביום 04.12.19 ניתן לנאשם 1 צו הפטר על סמך הסכמות שהושגו בין הצדדים.

במסגרת בקשתו להכריז עליו כפושט רגל ולקבל צו כינוס, התחייב הנאשם 1, בין היתר, לעמוד במגבלות שונות שנקבעו בפקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], תש"מ-1980, וביניהן לא לעשות בעצמו או באמצעות אחר מטעמו שימוש בכרטיס אשראי ללא אישור בכתב מהכונס; להודיע בכתב למנהל המיוחד ולכונס הרשמי על כל שינוי במצבו הכלכלי - ובפרט בהכנסותיו, בהוצאותיו ובמצב חובותיו; ולא לייסד תאגיד או להיות בעל עניין בתאגיד. ביהמ"ש, במסגרת צו ההפטר, קבע ביום 04.12.2019 כי המגבלות הנ"ל ימשיכו לחול על הנאשם 1 למשך 21 ימים נוספים, וכי **"אם קיימים נכסים השייכים לחייב והניתנים למימוש או נכסים השייכים לחייב ושעליהם לא דיווח... יומשו אלה לטובת קופת פשיטת הרגל, בנוסף לתכנית הפירעון או המתווה שאושרו לחייב, ואף לאחר קבלת ההפטר"**.

הנאשם 1 הפר מגבלות אלה ואת הוראות ההפטר בכך שבין התאריכים 06.10.2019 לבין 25.12.2019 הוא הקים את החברה יחד עם הנאשם 3, החזיק בה ופעל באמצעותה ובשמה; קיבל בתאריך 10.12.2019 מהנאשם 3 כרטיס אשראי והשתמש בו לצרכי העסק, החזיק יחד עם הנאשם 3 ושלט בפועל בכל הנכסים של החברה, ובכלל זה במכונות; והעביר כסף מזומן לנאשם 3, ביקש ממנו להפקידו בחשבונו וסירב למסור את מקור הכספים.

הלבנת הון - זיוף

המעשים המתוארים לעיל מהווים עבירות של הלבנת הון על פי התוספת הראשונה לחוק לאיסור הלבנת הון, תש"ס-2001, על פי פריטים 11, 12 ו-11א.

הפעולות הכספיות שביצעו הנאשמים על מנת לקנות, לייבא, לשנע, להתקין ולשנות מכונות וחומרי הגלם, נועדו, בין היתר, על מנת לאפשר זיוף המטבעות ומשכך מדובר בפעולות ברכוש אסור.

הנאשמים העבירו כמיליון ₪ במזומן ובדרכים אחרות לצורך רכישת המכונות; הסתירו את היותו של הנאשם 1 שותף בחברה; העבירו כספים דרך נש"פ ובדרכים שאינן ידועות; העבירו כספים רבים לחשבון הפרטי; ועשו פעולות רבות במטרה להסתיר את מקור הכספים האסורים ואת הבעלים בהם.

שווי כלל הפעולות הקשורות לזיוף, הוא כמיליון ₪.

הלבנת הון - רישום כוזב ומרמה

הנאשמים 1 ו-3 ערכו רישום כוזב במסמכי תאגיד בכך שהסתירו את בעל המניות המרכזי - הוא הנאשם 1; פתחו את חשבון הבנק של החברה במרמה; השתמשו בחשבון הבנק הפרטי במרמה; והפקידו כספים בחשבון הפרטי תוך הצגת מצגי שווא.

החברה שימשה לביצוע העבירות ולפיכך היא עצמה רכוש אסור. בנוסף, כלל הכספים שהופקדו בחשבון הבנק של החברה ושולמו מחשבון זה, כמו גם כלל הכספים שהופקדו ושולמו מהחשבון הפרטי בזמנים הרלבנטיים, וכן הכספים שהופקדו תוך הצגת החוזים הפיקטיביים - הינם רכוש שמקורו בעבירה או רכוש שנעברה בו עבירה. על כן, כלל הפעולות שעשו הנאשמים בכספים אלה במטרה כאמור בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, הינן פעולות ברכוש אסור. שווי הפעולות שביצעו הנאשמים בחשבונות הבנק של החברה ושל הנאשם 3 הוא כ-2 מיליון ₪.

במעשיהם אלה, הנאשמים 1 ו-3 קיבלו במרמה ובנסיבות מחמירות את היכולת לפעול בחשבון בנק ואת הנחת דעת הבנק. הנסיבות המחמירות עניינן בגובה הסכומים, בתחכום, ובהונאת גופים פיננסיים האמונים על דיווח לרשות הלבנת הון. כמו כן, הנאשמים 1 ו-3 עשו פעולה ברכוש על מנת למנוע דיווח על פי חוק איסור הלבנת הון.

במעשים אלה, הנאשמים הונו את נושיו של הנאשם 1; הסתירו מהם נכסים; והסתירו מידע שהיה עליהם לגלות והנאשמים 1 ו-3 התקשרו בעסקה הכרוכה בקבלת אשראי.

במעשים אלה, עשו הנאשמים פעולות רבות ברכוש אסור בהיקף של לכל הפחות 3 מיליון ₪ במטרה להסתיר או להסוות את מקורו; את זהות בעלי הזכויות בו; את מיקומו; ואת תנועותיו.

לפיכך, במסגרת אישום זה הורשעו **הנאשמים 1** ו-3 בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (מספר עבירות) לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין; רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין; איסור הלבנת הון לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון; התקשרות בעסקה או ביצוע פעולה הכרוכה באשראי לפי סעיף 346(ב) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018.

כל הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות של הונאת נושים לפי סעיף 439(א) לחוק העונשין; הסתרת נכסים לפי סעיף 346(א)(2) לחוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי; אי מסירת מידע לפי סעיף 346(א)(3) לחוק חדל"פ; הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; ופעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

הראיות והטיעונים לעונש

התובע הגיש במסגרת ראיותיו לעונש את הרישום הפלילי של הנאשם 1 (כולל כתב אישום וגזר דין ובו עונשי מאסר על תנאי בני הפעלה) ותמונות של המבנה ששכרה החברה וממכונות וחומרי גלם ששימשו את הנאשמים לביצוע עבירות זיוף המטבע.

מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם 1 עולה, כי לנאשם 26 רישומים פליליים, הראשון (ללא הרשעה) משנת 1988, עת נדון בביהמ"ש לנוער בגין עבירות התפרצות וגניבה שבוצעו בשנת 1987; לאחר מכן נדון עוד 8 פעמים בביהמ"ש לנוער בגין עבירות רכוש שונות וביניהן מספר עבירות של התפרצות, מספר רב של עבירות גניבה, שתי עבירות של זיוף, עבירת מרמה ומספר עבירות של אלימות. בביהמ"ש לנוער נדון הנאשם לעונשי מאסר מותנים לצד העמדה במבחן, אולם גם נשפט למאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים וזאת בשנת 1991 (בגין עבירות רכוש ולאחר הפעלת עונשי מאסר מותנים). לאחר מכן נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים בשנת 1991 בגין עבירות של התפרצות וגניבה; נשפט 7 פעמים לעונשי מאסר מותנים (כולל הארכת עונשי מאסר מותנים) בגין עבירות רכוש, איומים, תקיפה והעלבת עובד ציבור (בין השנים 1993 ל-2004); בשנת 2004 נדון בגין עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע

3- חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות לצד ענישה נלווית; באותה שנה נדון גם לעונש מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות וזאת בגין 8 עבירות רכוש; בין השנים 2004 ל-2010 נשפט 5 פעמים נוספות בגין עבירות רכוש שונות ועבירות אלימות (ובין היתר חבלה כשהעבריינין מזויין, איומים, פגיעה כשהעבריינין מזויין, תקיפה ועוד) ונדון לעונשי מאסר מותנים; בשנת 2010 נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות בגין עבירות אלימות; בשנת 2017 נדון בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ו-הפרעה לשוטר במילוי תפקידו למאסר מותנה; ובשנת 2019 נשפט הנאשם בגין עבירות דומות לאלה שביצע במקרה שבפנינו - אי גילוי נכסים, העלמת נכסים או חובות, הברחת נכסים, השמטת פרטים לפי פקודת פשיטת הרגל, וכן ריבוי עבירות של זיוף מטבע, ריבוי עבירות של התקנה או החזקה של מכשור לזיוף מטבעות וקנייה, וריבוי עבירות של מכירה או קבלה של מטבע פשוטה מזויפת לפי חוק העונשין (במסגרת ת"פ 66930-01-18 של ביהמ"ש המחוזי באר-שבע), ונדון במסגרת הסדר טיעון ל-22 חודשי מאסר בפועל, לעונשי מאסר מותנים (האחד למשך 6 חודשים והשני למשך 12 חודשים), לתשלום קנס ולפיצוי המתלונן. הצדדים הסכימו שעונשי המאסר המותנים יופעלו בתיק שבפנינו.

בטיעוניו לעונש, הן אלה שבכתב והן בהשלמה שבעל-פה, עמד ב"כ מאשימה עו"ד דניאל גלעד, על חומרת המעשים שנעברו בפרשייה זו, תוך שאבחן בין מעשיו של הנאשם 1 לבין מעשי האחרים. התובע ציין, בכל הנוגע לנאשם 1, כי הוא זייף במפעל, במשך שבועיים, מטבעות של 5 ₪ תוך שימוש במכונות וחומרי גלם, כאשר הנאשמים 2 ו-4 הצטרפו אליו במועדים ספציפיים; כי הנאשם 1 עמד בראש ההיררכיה, היה היוזם, בעל הידע והמזייף בפועל, כאשר הנאשמים האחרים היו מעורבים רק בהליכים נקודתיים; כי הזיוף נעשה תוך שימוש במטבע אב על מנת לייצר גלופות ולהטביע אותן על מטבעות ריקים (ראו התמונות שצורפו לסיכומים); כי מעשי הזיוף הופסקו בשל תפיסת הציוד על ידי המשטרה לאחר כשבועיים מתחילת מעשי הזיוף על ידי הנאשם 1; כי מדובר בזיוף ברמה גבוהה, שהקשה על גילוי; כי הציוד בו נעשה שימוש היה יקר ביותר; כי הנאשם 1 השתמש במרמה כדי להקים את החברה, ששימשה פלטפורמה לביצוע המעשים, כאשר גם נעשה שימוש בחשבונות בנק שונים שלא כדין; כי הנאשם 1 גם הונה את נושיו בכך שהסתיר כספים ונכסים מהליך הפש"ר; כי הנאשמים הסתירו את מקור הכספים ששימשו אותם לביצוע העבירות; וכי הנאשמים ביצעו פעולות ברכוש אסור בהיקף של כ-3 מיליון ₪.

התובע צטט מפסיקה של בתי המשפט השונים שדנו בעבירות דומות (ובין השאר עפ"ג [ת"א] 15156-08-14 **מדינת ישראל נ' יעקובי**, מיום 10.12.14; ע"פ 189/87 **מדינת ישראל נ' ציציאשווילי**, מיום 16.07.87; ע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל**, מיום 12.07.10; ע"פ 9788/03 **מדינת ישראל נ' גולן**, מיום 25.02.04; ע"פ 6285/13 **דימיטרי נ' מדינת ישראל**, מיום 13.11.13; ע"פ 3647/13 **זפריני נ' מדינת ישראל**, מיום 02.02.14; ע"פ 4316/13 **מדינת ישראל נ' חג'אמה**, מיום 30.10.14), וביקש ללמוד מפסיקה זו, כי עבירות הזיוף פוגעות בכלכלת המדינה, בסמליה ובריבונותה; כי בעבירות אלה יש לבכר את שיקולי ההרתעה; כי מדובר בעבירות מרמה כנגד המערכת הפיננסית, שנזקן לפרט ולציבור רב ביותר; כי יש למנוע, על ידי ענישה מחמירה, הפקת רווחים ממעשי עבירה; כי עבירת הלבנת ההון הפכה למכת מדינה המסכנת את כלכלת המדינה ואזרחיה; וכי העבירות שעניינן הונאת נושים חותרות תחת מוסד פשיטת הרגל, פוגעות בנושים ואף בביהמ"ש שנתן אמון בהצהרות החייב, תוך ניצול המערכת לרעה.

התובע הוסיף וציין, כי הגם והוסכם במסגרת הסדר הטיעון שביהמ"ש אינו מחויב בקביעת מתחם עונש, המאשימה סבורה, לאור הפסיקה (הן זו שצוינה לעיל והן פסיקה נוספת אליה הפנה, כולל עברו הפלילי של הנאשם 1 עצמו, כמו גם ת"פ 40958-04-19 **מדינת ישראל נ' בלולו**, מיום 01.02.21; ע"פ 3591/17 **רז נ' מדינת ישראל**, מיום 10.04.18; עפ"ג [מרכז] 2627-09-14 **אוסטרובסקי נ' מדינת ישראל**, מיום 09.11.14 ועוד), הפגיעה הקשה

בערכים המוגנים, הזמן הרב במהלכו תוכננה העבירה, מיקומו של הנאשם 1 בהיררכיה שבין הנאשמים, הנזק שהיה יכול להיגרם מהעבירה לכלכלת המדינה, הנזק שנגרם בפועל לנושים ולבנקים מעבירות הלבנת ההון והונאת הנושים - המתחם הראוי למעשיו של הנאשם 1 נע בין 3.5 ל-6 שנות מאסר. לעמדתו, לאור עברו הפלילי של הנאשם 1, אשר שב לבצע עבירות זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר אותו ריצה בגין עבירות דומות, היה מקום למקם את עונשו ברף העליון של המתחם. אולם, לאור לקיחת האחריות וההודיה במסגרת הסדר הטיעון והחיסכון בזמן שיפוטי משמעותי, ביקש התובע לדון את הנאשם 1, כפי שהוסכם במסגרת ההסדר, ל-4 שנות מאסר בפועל, כולל הפעלת התנאי, וזאת לצד מאסר מותנה וקנס גבוה. כן, ביקש להורות על חילוט כפי שהוסכם בין הצדדים, כאשר מדובר בחילוט משמעותי שמוערך בכמיליון ₪ ואפילו יותר מכך.

אשר לנאשמים 2 ו-4 ציין התובע, כי הצדדים הגיעו להסדר סגור בעניינם וביקש לכבדו. לדבריו, ההבדל בענישה בין נאשמים אלה לבין עונשו של הנאשם 1, נעוץ בחלקם בביצוע העבירות, כאשר הנאשמים 2 ו-4 היו חלק ממעשים ספציפיים בלבד בתוך הפרשייה, פעלו בזמן קצוב וקצר (כל אחד מהם זיף ביום אחד בלבד והנאשם 1 במשך שבועיים), ותמיד יחד עם הנאשם 1, אשר היה היוזם, בעל הידע והרוח החיה בכלל העבירות. עוד הדגיש, כי הענישה המוסכמת הושגה בעקבות הליך גישור שבחן, בין היתר, את הראיות שבתיק, וזאת בהתייחס לכל אחד מהנאשמים.

ב"כ הנאשם 1, עו"ד שילה ענבר, הגישה כחלק מראיותיה לעונש את התיק הרפואי של הנאשם, תיק עתיר מסמכים הכולל עשרות (מאות?) עמודים. בטיעוניה הסבירה, שאין היא מצפה שביהמ"ש יעבור על כל המסמכים ורק ציינה, כי מצבו הרפואי של הנאשם אינו קל, בעיקר מן הבחינה הלבבית, כאשר עבר מספר צינטורים ואירועים לבביים, גם בתקופה האחרונה. לדבריה, **"הנאשם סובל ממחלת לב קשה, התייעוד מתחיל משנת 2011, עבר אירועים לבביים... במהלך התיק הזה הוא היה מאושפז מספר פעמים ועבר צינטורים, כשמצבו היה קשה ואף במצב מסכן חיים... עבר ביולי 2022 צינטור כאשר היה מאושפז בבית חולים מספר ימים ולאחר מכן בשיקום לב... והותר לו לצאת ממעצר הבית לקבל את הטיפול הזה. במהלך התקופה הוא שוב עבר אירוע לבבי, לפני כחודשיים היה מאושפז שוב, בעצם המצב הרפואי קשה. בנוסף יש לו בעיות עיניים ובעיות אורתופדיות..."**

בטיעוניה לעונש ציינה באת כוח הנאשם 1, כי בהסדר הטיעון שנערך בין הצדדים, הוסכם, שהמאשימה תטען לרף ענישה עליון של 4 שנות מאסר כולל המאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם, וההגנה תטען לעונש של שנת מאסר כולל הפעלת התנאי בחופף, כאשר אף הוסכם, ש**"בהסכמי טווח אין חובה לקבוע מתחם והסיכום היה שאין צורך לקבוע מתחם"** ("אנו לא טוענים למתחם, אנו נטען איפה בטווח הנטען יש לקבוע את העונש. מה שאומרים בתי המשפט, כאשר דן ביהמ"ש בהסכם טווח הוא יכול להיעזר בפסיקה, כדי להתוות את שיקול הדעת וכן צריך להביא בחשבון שבהסדרים מסוג זה ישנם שיקולים שאינם רלוונטיים למתחם, כגון שיקולים ראייתיים, נסיבות שבגללן נערך ההסדר").

הסנגורית טענה, כי **"כתב האישום המתוקן, שונה מאוד מכתב האישום המקורי שהוגש בתיק לפני מעל שנה וחצי. הטעם לכך, כפי שעלה בהליך הגישור, הוא קשיים ראייתיים בלתי מבוטלים כלפי כל הנאשמים וגם התמשכות ההליכים וקשיים בהעברת חומרי החקירה"**. למרות תיקון כתב האישום, כאמור, סברה, כי המאשימה ייחסה חומרה יתרה למעשי הנאשם בעיקר נוכח כתב האישום המקורי ("טיעוניה לעונש בכתב ובע"פ של המאשימה אף שניסו להיצמד ללשון כתב האישום המתוקן, נראה כי המעשים בכתב האישום המקורי מרחפים מעליהם"); טענה, כי אמנם הנאשמים נתפסו ליד אחת המכוונות בעת שהם מזייפים מטבעות, אולם לא הוכח שכל המכוונות הוחזקו

לצורך זה ("אכן בסופו של יום, נתפסו הנאשמים ליד מכונה ששימשה לזיוף. אני לא טוענת שלא החזיק מכונות לצורך זיוף, הוא החזיק מכונות לזיוף ויש מכונות שלא ששימשו לזיוף, אין טענה על כל המכונות במפעל... בשבועיים האחרונים לקיומו.. אחת המכונות שימשה לזיוף"). כל זאת טענה, למרות שהייתה הסכמה לחילוט כל המכונות שנמצאו במפעל; טענה, כי "השווי של המטבעות המזויפים, כפי שהרבה פעמים לפי זה נבחנת חומרת העבירה בפסיקה, הוא 850 ₪"; כי "לא נטען שניסו להפיץ מטבע אחד"; כי "הנוק לכלכלת המדינה הוא אפס"; כי ניתן היה להפיק מהדיסקיות שנתפסו כ-1682 מטבעות של 5 ₪ בלבד, וכי שווי הנוק הפוטנציאלי, לו היו מסיימים את זיוף כל המטבעות, היה כ-8,400 ₪ בלבד; טענה, כי גם העבירות לפי פקודת פשיטת הרגל הן מהרף הנמוך, שכן כל ההגבלות שהיו על הנאשם בשל היותו פושט רגל, פגו ביום מתן צו ההפטר, היינו ביום 25.12.19. "מאותו שלב, לא היה איסור שהוא ינהל חברה, שיחזיק חשבון, שיעשה שימוש בחשבונות בנק. מדובר בעבירות ברף הנמוך, נעשו לעקוף את פשיטת הרגל במשך חודשיים..."; וכן טענה, כי גם עבירות הלבנת ההון הן ברף הנמוך ונועדו לאפשר את החילוט המוסכם, וכי "מקריאת כתב האישום ברור שהם לא הרוויחו אפילו שקל, הרציול העיקרי הוא שימוש חוזר ברווחים ופירות העבירה" ("בעצם כל תיק זיוף שנמצא בדפי הפסיקה אפשר היה לדחוף לתוכו כזו הלבנת הון. הלבנת הון כזו בכל עבירת רכוש, אדם קנה מכונה דבר שימש לעבירה... אז אחורה אומרים שהכסף שימש לעבירה, הלבנת הון שעונה לדרישת החוק, אך היא מלאכותית...").

אשר לרמת הענישה, הגישה באת כוח הנאשם 1 אסופה של פסקי דין שעניינם עבירות זיוף מדרגות שונות ובנסיבות שונות, וביקשה לאמץ את רמות הענישה המקלות שנפסקו בתיקים אלה (בהם הענישה נעה בין עבודות שירות לבין שנתיים) ולאבחן מהפסיקה המחמירה שהגיש התובע (הגישה את רע"פ 2169/19 אופיר נ' מדינת ישראל ו-רע"פ 2425/19 קובלר נ' מדינת ישראל, מיום 15.05.19, כולל גזר הדין שניתן בעניינם בביהמ"ש המחוזי בחיפה; רע"פ 523/13 דזנשווילי נ' מדינת ישראל, מיום 25.08.15; רע"פ 9976/05 ראשק נ' מדינת ישראל, מיום 18.01.2006; רע"פ 3908/07 קיקוזשוילי נ' מדינת ישראל, מיום 20.05.07; עפ"ג [ת"א] 15156-08-14 מדינת ישראל נ' יעקבי, מיום 10.12.14. וכן גז"ד הקשור לערעור הנ"ל - ת"פ [שלום חיפה] 39761-04-10; ת"פ [שלום ירושלים] 37293-06-18 מדינת ישראל נ' דהן, מיום 07.06.20; ת"פ [שלום תל-אביב] מדינת ישראל נ' ליפשיץ ו-4 נוספים, מיום 19.11.20; ת"פ [שלום תל-אביב] 5981/01 מדינת ישראל נ' חמצני זאב, מיום 28.11.2002; ת"פ [שלום ירושלים] 3957/09 מדינת ישראל נ' ביבי ואחר, מיום 16.02.12; ת"פ [שלום תל-אביב] 17435-08-14 מדינת ישראל נ' קריכלי, מיום 18.01.17, כאשר גזר דינו של השותף, קנצ'בלי ניתן ביום 20.11.17).

הסנגורית ביקשה ללמוד גם מהעונש שנגזר על הנאשם 1 בתיק הקודם שלו (כאמור, 22 חודשי מאסר וענישה נלווית), כשלטענתה דווקא התיק הקודם היה חמור יותר. לעמדתה, "מעבר לנסיבה המחמירה של העבר הפלילי, שממנה אין להתעלם, אך אם נבחן את התיקים בהתעלם מהנסיבה שזה תיק שני, התיק הזה הוא לא יותר חמור, הוא פחות חמור. בתיק הנוכחי, הנאשם הורשע בזיוף 170 מטבעות, בתיק הקודם הוא זיף אלפי מטבעות, בתקופה של חודש, ונתפסו ברשותו 2270 מטבעות של 5 ₪ מזויפים, פי 13 מהתיק הזה, ו-32,000 מטבעות חלקים, פי 20 מהתיק הזה. זה בנוסף לכך שזיף אלפי מטבעות שאולי הופצו. בניגוד לטענת המאשימה, גם בתיק הקודם הוקם עסק, נפתח חשבון בנק, והעסק והחשבון נרשמו על שם אדם אחר. גם בתיק הקודם הנאשם 1 היה פושט רגל, גם בתיק הקודם הוא רכש מכונות וחומרי גלם ושם השתמש בשיק ללא כיסוי. ההבדל הוא ששם לא ייחסו לו הלבנת הון".

הסנגורית הוסיפה ובקשה להקל בעונשו של הנאשם 1 גם נוכח הכלל של אחידות הענישה, וזאת נוכח העונשים

שהתבקשו לגבי הנאשמים האחרים בתיק. לעמדתה, אמנם יוחס לנאשם 1 כי היה היוזם והעברין העיקרי, אולם "כל הנאשמים הורשעו יחד בכל עבירות הזיוף בצוואת, לא כמסייעים, לא כקושרים, זה ביצוע בצוואת. הנאשמים 2 - 4 זייפו יחד אתו... וכל הנאשמים הורשעו כמבצעים עיקריים להלבנות ההון". ובאשר לנאשם 3, לדבריה, אמנם גם לגביו ניתן צו חילוט משמעוטי, אולם מדובר במי שהורשע יחד עם נאשם 1 בכל העבירות, כולל העבירות שעניינן הונאת הנושים והבנקים; הוא זה שהיה בעל החשבון ושיקר בפועל לבנק; הוא שהציג את מצגי השווא; וחלקו בעשייה גדול מחלקו של הנאשם 1, גם אם עשה זאת לבקשת הנאשם 1 (לעניין אחידות הענישה הפנתה באת כוח הנאשם 1 לע"פ 4407/16, 4545/16 צרננקו נ' מדינת ישראל, מיום 09.03.17; ע"פ 4959/19 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 12.06.22; ע"פ 325/21 ניניו נ' מדינת ישראל, מיום 29.08.21; ע"פ 9919/17 זועבי נ' מדינת ישראל, מיום 09.07.19; תפ"ח [ת"א] מדינת ישראל נ' עודה כוטייר, מיום 28.07.22).

באת כוחו של הנאשם 1 הוסיפה וטענה, כי מדובר במי שהודה ולקח אחריות על מעשיו; לא נשמע אפילו עד אחד; נחסך זמן שיפוטי בלתי מבוטל ("ניהול המשפט היה כרוך גם בזה שנבדוק את כל המוצגים, היו פה עלויות רבות שנחסכו..."); הסדר הטיעון כולל הסכמה לחילוט בהיקף גדול; מתנהלים כנגד הנאשם הליכים אזרחיים במהלכם ייתכן והכונ"ר יבטל את הליכי ההפטר; התגלו ליקויים רבים בהתנהלות המשטרה בתיעוד הרכוש שנתפס מן הנאשם 1 ("הנאשם טען שתפסו ממנו רכוש שלא רשום בתיק... בסוף מתברר שזה נכון... עכשיו חברי בהגינותו מסכים להחזיר אותו. יש טענה, שהנאשם העלה, לגבי אלבום עם שטרות המצולם במפעל, והנאשם אמר כי המשטרה לקחה, ועד היום לא נמצא ויש לו שווי רב, הוא לא שייך לנאשם אלא לאדם אחר ויש להביא זאת בחשבון"); הנאשם, שהוא כבן 50, בעל הרשעות קודמות לא מעטות, אולם מרביתן מבימ"ש לנוער ("שעבר בתור נער ועברו עליו חיים לא קלים, חלקם התיישנו"), כאשר העבירות היותר מאוחרות, "למעט האחרונה שהיא רלוונטית מאוד, הן פחות קרובות לעבירות שבוצעו פה"; "הנאשם נשוי לאשה ואב לשני בנים בוגרים, מדובר במשפחה נורמטיבית, תומכת, מתפקדים בחברה, הבנים שלו עובדים ולא עבריינים. למרות העבר שלו הוא הצליח להעניק להם חינוך ראוי, אשתו עובדת כגננת, המשפחה סובלת מהמעשים שלו וגם המעצרים גורמים להם סבל, והם מנסים לתמוך בו ולשקם אותו"; הנאשם היה עצור כ-5 חודשים ולאחר מכן היה נתון באיזוק אלקטרוני כעשרה חודשים; והוסיפה, כי "אין ספק כי אשפוז בבית הסוהר עלול לדרדר את מצבו הבריאותי" וכי יש לקחת עניין זה בעת גזירת העונש.

הנאשם 1 ציין בדבריו טרם מתן גזר הדין, כי הוא "מאוד מצטער על מה שהיה ומה שעשיתי, אבקש להתחשב בי במצבי הבריאותי ועל המשפחה התומכת... זה לא יחזור על עצמו יותר. אני מתכוון לזה באמת, אין לי קשר עם העבר. המצב הבריאותי שלי באמת לא טוב. אני בכל שני וחמישי בבית חולים, גם לפני 3 ימים הייתי מאושפז אני לא יכול להרשות את זה לעצמי. אני מבטיח שזו באמת תהיה הפעם האחרונה, הקשר יהיה רק עם המשפחה, לשקם מה שהרסתי".

ב"כ הנאשם 2, עו"ד לירן שריג, ממשרדו של עו"ד צפריר יגור, ביקש לאמץ את הסדר הטיעון; הצטרף לטיעוני התובע בעניין זה, והוסיף, כי בהליכי המעצר הופקד סך של 15,000 ₪ על ידי הנאשם 2 וביקש לקזז את סכום הקנס המוסכם (2,000 ₪) מהסכום הזה; להעביר 10,000 ₪ לקרן החילוט, אף זאת כמוסכם, ואת היתרה להחזיר לנאשם.

הנאשם 2 ציין בדבריו טרם מתן גזר הדין, כי הוא מודה לצדדים על ההבנה ועל הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם 4, עו"ד גיל בן-עמי ממשרדו של עו"ד ירון פורר, ביקש לאמץ את הסדר הטיעון; הודה לביהמ"ש על הליך הגישור; והזכיר, כי **"ההסדר של נאשם 4 נובע מקושי ראייתי וחלקו בכתב האישום"**; ביקש לדחות את ביצוע עבודות השירות לאחר יום 10.10.23 בשל בקשת מעסיקו של הנאשם (ב"כ המאשימה השאיר זאת לשיקול דעת ביהמ"ש, לאחר שהוצג מכתב ממעסיקו של הנאשם התומך בבקשה); ביקש להחזיר לנאשם את הטלפון הנייד שלו שנתפס במסגרת התיק; וכן ביקש להחזיר את כספי ההפקדה שהופקדו במסגרת התיק, וזאת לאחר קיזוז הקנס המוסכם בשיעור של 7,500 ₪.

הנאשם 4 ציין בדבריו טרם מתן גזר הדין, כי הוא **"מצטער שבזכותי את הזמן לביהמ"ש"**.

המסגרת הדיונית (הנאשם 1)

במקרה שבפנינו, כמו במקרים דומים שכבר נדונו, עולה שאלה באשר ליחס הראוי בין הסדר הטיעון, הקובע טווח ענישה, לבין המתווה להבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה שנקבע בתיקון 113. פסיקת ביהמ"ש העליון דנה לא פעם בחוסר שנוצר, לאחר שתיקון 113 לא כולל הוראה מפורשת בדבר קביעת מתחם העונש בהתקיים רף או טווח ענישה מוסכם במסגרת הסדר טיעון, וטרם גובשה הסכמה כללית לכך בפסיקה (ר' למשל ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 4.12.2013; ע"פ 2524/15 איוון שפרנוביץ נ' מדינת ישראל, מיום 08.09.16; ע"פ 6943/16 גנדי גלקין נ' מדינת ישראל, מיום 28.1.2018; ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' פארוק גולאני, מיום 28.11.21). לעניין זה יש לזכור, כי השיקולים העומדים בבסיסם של הסדרי טיעון לא נכללו בתיקון 113, ובעניין שפרנוביץ נקבע, כי **"השיקולים התומכים בגיבוש הסדרי טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקולי הענישה אותם נועד תיקון 113 להסדיר לצורך קידום האחידות בענישה, ובהם עקרון השוויון... למעשה, המדובר בשתי מערכות שיקולים שונות זו מזו, העשויות להולך, במקרים מסוימים, למסקנות שונות באשר לעונש הראוי... בחינה של תנאי הסדר הטיעון בהתאם לשיקולים נורמטיביים שנועדו ליצור אחידות בענישה, עלול להציף קושי כאשר בית המשפט בא להחיל את מלוא השיקולים הנמנים בתיקון 113 על הסדר הטיעון עת מובא ההסדר בפני בית המשפט"** (במקרה זה הסדר הטיעון כלל הגבלה בדבר הרף העליון של העונש וכן הסכמה שלא לטעון למתחם ענישה, סעיף 18 לפסק דינו של כב' השופט זילברטל). ואכן, הניסיון להתאים את כלל השיקולים המצויים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון, עלול לגרום לעיוות מסוים של כוונת הצדדים שעמדה בבסיס הסדר הטיעון ובית המשפט עלול לבחון את השיקולים לקביעת העונש שאינם קשורים לביצוע העבירה מנקודת מוצא שונה מזו שעמדה בבסיס הסדר הטיעון. לפיכך, באותו עניין גם נקבע, כי בעת גזירת העונש, על ביהמ"ש להניח שהנאשם הסכים להסדר הטיעון תוך הערכת סיכונים במסגרת ההגבלה שהתביעה נטלה על עצמה בטעוניה לעונש, כולל התחשבות בנתונים העומדים לזכותו לצורך קביעת העונש בתוך מסגרת זו, וכי יש ליתן משקל לציפיית הנאשם שהסדר הטיעון יכובד.

יחד עם זאת, בעניין **גולאני** (מוזכר לעיל, שם נדון עניינו של מערער שהודה במסגרת הסדר טיעון שכלל "תקרת" עונש, ללא טווח ענישה וללא הסכמה שלא לטעון למתחם עונש ראוי) סבר ביהמ"ש, כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, וכי במקרה האמור שגה ביהמ"ש **"עת סבר כי לאור הסדר התקרה", כלשונו, בין הצדדים, הוא אינו מחייב לקיים דיון במתחם ענישה. זאת, מאחר שלמעשה הסדר הטיעון שהוסכם לא כלל הסכמה בדבר טווח ענישה...**", וזאת שלא כפי שהיה בעניין **גנדי גלקין** (מוזכר לעיל).

בע"פ **גנדי גלקין** קבע כב' השופט הנדל, כתוארו אז, כי יש להבחין בין מתחם ענישה שנקבע על ידי ביהמ"ש לבין טווח

ענישה עליו הסכימו הצדדים, ופסק, כי לעמדתו אין מקום לקבוע מתחם ענישה, כאשר טווח הענישה המוסכם מקובל על ביהמ"ש ובכוונתו לכבדו. לטעמו, "אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה כזה - להרחיב בקביעת המתחם... זאת, במיוחד בתיק מסוג זה, אשר על פני הדברים טווח הענישה המצוי בהסדר הטיעון לא נופל מחוץ למתחם הענישה. הדיון הנדרש אינו נסוב סביב דחיית ההסדר, אלא סביב כימות העונש הסופי בתוך הטווח שנקבע. במקרים כאלה אינני סבור כי יש צורך להרחיב במלאכת קביעת מתחם הענישה. אין צורך להידרש למקרים קשים יותר בהם בית המשפט שוקל, על פי הלכת פלוני, האם להתערב בהסדר הטיעון".

לאור כל האמור, ומאחר ובכוונתי לכבד את טווח הענישה; ולאחר שהצדדים הסכימו במפורש כי טווח הענישה פוטר, במקרה שבפנינו, מקביעת מתחם ענישה, אנהג כפי שנקבע בעניין גלקין גם בענייננו.

דין

המעשים שבוצעו בתיק זה קשים, ובמיוחד מעשיו של הנאשם 1. נאשם זה הקים ביחד עם נאשם 3 חברה, תוך הסתרת חלקו של הנאשם 1 בעסק, בשל היותו תחת צו כינוס נכסים והכל על מנת לרמות את נושיו ואת הבנקים ולאפשר לו לפעול ולבצע את העבירות נשוא התיק שבפנינו, גם באמצעות החברה, ללא הפרעה. כך, הנאשמים שכרו במסגרת החברה, מבנה; רכשו מכונות שונות וחומרי גלם (כולל מטבעות ריקים בגודל מטבע 5 ₪), בעלות של כמיליון ₪; **הנאשם 1 היה הבעלים האמתי של החברה; הוא עמד בראש ההתארגנות לזיוף המטבעות; היה היוזם ובעל הידע המתאים; והיה מעורב בכל הפעולות של החברה.**

הנאשם 1, במשך שבועיים ועד ליום 05.12.21, זייף לפחות 170 מטבעות של 5 ₪, תוך שימוש בגלופות ייעודיות הנושאות צורה של 5 ₪, חותמות המורכבות במכונות המכבש ומטביעות את צורתם על המטבעות הריקים, תוך שימוש במכונות; **הנאשם 2** זייף מטבעות יחד עם הנאשם 1, בתאריך 25.11.21, במשך כמה שעות (בין השעות 18:20 ועד 20:20 וכן בין השעות 04:00 ועד 11:44); ואילו בתאריך 28.11.2021, זייף **הנאשם 4** יחד עם הנאשם 1 מטבעות של 5 ₪, וזאת בין השעות 19:00 ועד 20:55.

הנאשם 1 החזיק (בתאריך 05.12.2021) לצורך הזיוף, מטבעות חלקים במשקל כולל של 13,798 גרם, מכונות, גלופות שייצרו את המטבעות, וכן במטבע שעבר הליך ייחודי לצורך ייצור הטבעים. לא רק חברה הקים הנאשם 3 למען הנאשם 1, אלא גם פתח בשליחותו חשבונות בנק עבור החברה, כאשר החל מהקמת חשבונה של החברה, הועברו דרך חשבונה כמיליון ₪. פעולות שונות נעשו עבור הנאשם 1 והחברה גם דרך חשבון הבנק הפרטי של הנאשם 3, שם הפקידו הנאשמים, תוך מצגי שווא, סכומי כסף שונים (כמיליון ₪). הנאשם 1 הפר מגבלות שהוטלו עליו במסגרת תיק הפש"ר ואף קיבל הפטר מחובותיו בשל הסתרת מעשיו. ולבסוף, הפעולות הכספיות שביצעו הנאשמים, אשר העבירו כמיליון ₪ במזומן ובדרכים אחרות לצורך רכישת המכונות, הסתירו את היותו של הנאשם 1 שותף בחברה, העבירו כספים דרך נש"פ ובדרכים שאינן ידועות, העבירו כספים רבים לחשבון הפרטי של הנאשם 3, עשו פעולות במטרה להסתיר או להסוות את מקורו; את זהות בעלי הזכויות בו; את מיקומו; ואת תנועותיו, עשו הנאשמים פעולות רבות ברכוש אסור בהיקף של לכל הפחות 3 מיליון ₪.

מדובר במעשים חמורים ביותר, שעיקרם בוצע על ידי הנאשם 1, אשר גם סחף אחריו את הנאשמים האחרים. מדובר בזיוף מטבעות שנעשה באיכויות שונות, כך שבחלק מהמטבעות לא ניתן היה לגלות את הזיוף אלא על ידי התאמת

"הטבע" למטבע, ובחלק מהמטבעות ניתן היה לגלות את הזיוף באמצעות מכונה. הנזק, משכך, יכול היה להיות משמעותי ביותר לכלכלת המדינה, לאור איכות הזיוף והיעדר יכולת להבחין בין המטבעות המזויפים לבין מטבעות אמיתיים, כאשר הנזק נמנע אך ורק כיוון שהנאשמים נעצרו על ידי המשטרה.

וכך צויין על ידי ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב בפרשייה דומה, כאשר הדברים נכונים גם בענייננו:

"לא בכדי ייחד המחוקק עבירה ספציפית לזיוף מטבעות. מטבעות הן חלק מן הביטוי לריבונותה של מדינה, הם אחד הסמלים לריבונות זו. לא הרי זיוף מטבע כזיוף מסמך אחר כלשהו, כך ראה זאת המחוקק וכך יש לראות זאת. עוד נדגיש כי המחוקק ראה לנכון למתוח קו משווה בין מי שביצע את העבירה עד תומה, לבין מי שרק התחיל לבצע את העבירה בשל הסיכון הכבד הגלום בעבירה זו. ללמדך עד כמה חשוב המאבק בעבירה מסוג זה. עונש המאסר שקצב המחוקק לצידה של עבירה זו הוא 7 שנים ואף זאת ולא בכדי. לפיכך נקודת המוצא כאשר מדובר בזיוף מטבעות צריכה להיות נקודת מוצא מחמירה המשקללת את משמעות החדרת כסף לא חוקי למחזור הכספים של המדינה" (עפ"ג (ת"א) 15156-08-14 מדינת ישראל נ' משה יעקבי, מיום 10/12/2014).

כאמור לעיל, ב"כ התביעה עתר להשית על הנאשם 1 עונש של 4 שנות מאסר, כעונש ראוי, ולכלול בעונש זה גם את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, וזאת לצד עונשים נלווים. באת כוח הנאשם 1, לעומתו, עתרה להסתפק בשנת מאסר - כאורך המאסר המותנה (הארוך מבין השניים) התלוי ועומד כנגד הנאשם. לגבי הנאשמים 2 ו-4 עתרו הצדדים במשותף להטלת ענישה מצומצמת של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

בכל הנוגע לנאשם 1 נדמה, כי הענישה לה עתרה התביעה עושה חסד עם הנאשם, וזאת בהתחשב בחומרה הרבה של מעשיו; הנזקים הקשים אשר היו עלולים להיגרם למדינה לו המעשים לא היו מתגלים מבעוד מועד; הפגיעה שנגרמה לנושי הנאשם; והזלזול שהפגין כלפי רשויות המדינה - הן בתי המשפט, במסגרת תיק פשיטת הרגל ובמסגרת התיק הקודם בו נגזר עליו מאסר מותנה, והן הרשות לאיסור הלבנת הון.

גם עברו הפלילי המכביד של הנאשם 1 מצדיק החמרה בענישתו. הנאשם 1 החל לבצע עבירות לפני שנים רבות, עוד בהיותו קטין, והמשיך לבצע עבירות מאז ואף ריצה עונשי מאסר. יתרה מכך, הנאשם 1 כבר ביצע עבירות דומות לאלה שהוא נותן בגינן את הדין כעת; ריצה בשל כך עונש מאסר; וזמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר זה - שב לבצע אותן עבירות. ויצוין, כי גם בתיק הקודם הנאשם 1 הורשע בביצוע עבירות של זיוף מטבעות של 5 ₪ בכמויות גדולות לצורך מכירתן, ובביצוע עבירות מרמה כנגד נושים במסגרת חדל"פ. כך, הורשע בכך, שחבר לאחר על מנת לייצר מטבעות מזויפים של 5 ₪; הזמין חומרי גלם לצורך כך; איים על אחר על מנת שזה יכין עבורם טבעים ושיקוע נגטיבי של המטבע; דאג לשלם עבור חומרי הגלם (באמצעות מאן-דהוא) ולייבאם ארצה; רכש מכש מקצועי לצורך ביצוע זיוף המטבעות והחביא אותו במחסן ששכר (על שם אחר) על מנת להחביאו שם; לאחר תקופה העביר למתחם סגור את המכונה ואת כל חומרי הגלם שרכש; ובמועדים שונים ועד לתאריך 03.01.2018 זייף במתחם הסגור אלפי מטבעות של 5 ₪. עוד הורשע הנאשם 1 בכך שרכש ג'יפ BMW ובויקש מאחר שירשום אותו על שמו; וכי קיבל לידיו כרטיס אשראי על שמו של אחר ועשה בו שימוש, והכל למרות שביקש להיות מוכרז כפושט רגל והמעשים נעשו על מנת לרמות את נושיו. גם בתיק זה חתם הנאשם על הסדר טיעון עם המאשימה, אותו אישר ביהמ"ש אשר דן אותו, ביום 18.03.19, ל-22 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות לפי פרק יב' לחוק העונשין מסוג עוון או עבירות לפי פקודת

פשיטת הרגל מסוג עוון; 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות לפי פרק יב' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירות לפי פקודת פשיטת הרגל מסוג פשע; 3,000 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו; ו-2,000 ₪ פיצוי למתלונן.

לאור כל האמור, מדובר במי שסכנתו לכלכלת המדינה - רבה; במי שניסיון העבר לא לימד אותו להתרחק ממעשים שכאלה ושעונשים מקלים לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע אותם מעשים ואף ולהסלימם.

אשר ליחס שבין מעשי הנאשם 1 לבין מעשיהם של הנאשמים האחרים בתיק, ולאור טענת באת כוחו של הנאשם 1 בדבר התאמת עונשו של הנאשם 1 לעונשים המוסכמים של שותפיו נוכח כלל האחידות בענישה, אין לי אלא לומר, כי מעשיו שונים מאלה של שותפיו, מרובים יותר וחמורים הרבה יותר; ועברו הפלילי מצדיק החמרה של ממש לעומת עונשיהם. וכפי שנקבע בפסיקת ביהמ"ש העליון, "אכן, עקרון אחידות הענישה, הנגזר מעקרון השוויון, מחייב את בתי המשפט לנהוג כלפי נאשמים בשוויון מלא, אך שוויון זה יפה רק מקום בו מאפייניהם של הנאשם והעבירה זהים הם ולא מקום בו עולה שוני רלוונטי" (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל, מיום 5.5.09). וכן נקבע, כי "עקרון שוויון הנאשמים בפני החוק, ממנו נגזר עקרון אחידות הענישה, הוא כלל יסוד בתורת הענישה. הוא מורה כי על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבות אישיות של נאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים. עם זאת, עקרון אחידות הענישה, אינו שיקול עומד לעצמו, ואינו עקרון בלעדי שלעולם אין לסטות ממנו. הוא עקרון שיש לשקלו בין מכלול שיקולים שיש להעריכם ולאזנם באיזון ראוי כדי להגיע לתוצאת ענישה שקולה, אשר תגשים את תכלית ההגנה על עניינו של הפרט ושל הציבור, המשולבים זה בזה. אם קיימים שיקולים כבדי משקל המצדיקים סטייה מהעקרון הנ"ל, מטעמים של צדק ואינטרס ציבורי, כי אז על בימ"ש לחרוג ממנו ולהעדיף שיקולי ענישה אחרים..." (ע"פ 9792/06 סומוד עאוני חמוד נ' מדינת ישראל, מיום 01.04.07). ובמקום אחר נפסק, כי "עקרון אחידות הענישה נועד למנוע הפליה בין נאשמים שפשעו יחדיו ובנסיבות דומות, אך לא בא לכפות על בית-המשפט אמת-מידה עונשית מוטעית רק מפני שהיא ננקטה במקרהו של אחד הנאשמים המשותפים..." (ע"פ 5450/00 שושני נ' מדינת ישראל, מיום 21.01.02).

נוכח האמור, אינני סבורה, כי ניתן לומר שהענישה הראויה לנאשם 1 דומה לענישה שהתבקשה לגבי הנאשמים האחרים בתיק. הנאשם 1 זייף במפעל, אותו הקים לאחר ששכר את המחסן יחד עם הנאשם 3 שפעל בשמו ולמענו, מטבעות של 5 ₪ תוך שימוש במכונות וחומרי גלם וזאת במשך שבועיים, כאשר הנאשמים 2 ו-4 הצטרפו אליו במועדים ספציפיים. כל אחד מהם היה שותף לפעולות הזיוף ביום אחד בלבד ולמספר שעות; הנאשם 1 עמד בראש ההיררכיה, היה היוזם, בעל הידע והמזייף בפועל, כאשר הנאשמים האחרים היו מעורבים רק בהליכים נקודתיים; והנאשם 1 הגדיל לעשות, עת רימה את נושיו ועשה הכל על מנת להתיר את מעורבותו במעשים האסורים עליו גם על פי פקודת פשיטת הרגל. אכן, כל הנאשמים הורשעו בעבירות דומות, אולם המעשים שכל אחד ביצע - שונים תכלית שינוי, גם אם כולם היו מעורבים באותה פרשייה.

אשר לעונש אשר נגזר על הנאשם 3, הרי שנאשם זה לא היה שותף כלל בהליכי הזיוף ומעשיו (הן בהקמת החברה והן בהעמדת חשבונות בנק לטובתו של הנאשם) נועדו לאפשר לנאשם 1 לפעול, בין היתר, ובעיקר, מבלי שיתגלה כי הוא מפר את האיסורים שהוטלו עליו בהליכי פשיטת הרגל. כמו כן, מדובר במי שמצבו הרפואי הצדיק הקלה של ממש בעונשו, כפי שגם נקבע בגזר הדין שניתן בעניינו.

וראו לעניין אחדות הענישה גם באמור בע"פ 6325/11 שלמה פחימה נ' מדינת ישראל, מיום 11.12.12, כאשר

ביהמ"ש העליון הדגיש את הצורך לאזן כראוי בין כלל השיקולים:

"ביהמ"ש המחוזי איזן כראוי בין השיקולים השונים לעניין העונש - בראשם עיקרון אחדות הענישה, ובצדו שיקולים הקשורים בחומרת המעשים, עברו הפלילי של המערער והמלצת שירות המבחן. כפי שנפסק בעבר, לעקרון אחדות הענישה ישנה חשיבות רבה. הוא משקף את ערכי השוויון, ההגינות והצדק, ואף את האינטרס לשמור על אמון הציבור בהליך הפלילי ובמערכת המשפט. אלא שעקרון האחדות איננו כלל עיוור. "אין לבצע פעולת 'העתק-הדבק' מנאשם בתיק אחד לנאשם בתיק אחר רק בשם עיקרון אחדות הענישה". שוויון מלאכותי פוגע בשוויון המהותי. הוא אף יוצר סוג אחר של אפליה. במלאכת גזר הדין נדרש ביהמ"ש לבחון את הנסיבות המיוחדות שמאפיינות כל נאשם, ולחתור לענישה ההולמת את העבירה על פי אמות המידה של המעשה והעושה".

אכן, מעשיו של הנאשם 1 חמורים, יחד עם זאת, נוכח הקשיים הראייתיים בתיק, שוכנעתי כי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים מובן, ראוי ומוצדק, ועל כן יש לכבדו, כאשר העונש אליו עתרה המדינה אמנם מתון בנסיבות העניין אך מתאים לכלל הנסיבות כמפורט.

דין - הנאשמים 2 ו-4

כפי שצוין בעת גזירת עונשו של הנאשם 3, הרי שהסדר אליו הגיעו הצדדים הוא תוצר של מו"מ ממושך בין הצדדים, במהלכו לובנו הקשיים הראייתיים הנכבדים שבחומר הראיות, דבר שגם בא לידי ביטוי בהליכי הגישור הממושכים שהתקיימו. ועל כן, ולמרות שניתן לומר כי הסדר הטיעון מקל עם הנאשמים, הרי שהוא לוקח בחשבון את הקשיים הראייתיים ואת ההיררכיה שבין הנאשמים השונים.

עוד יצוין, כי הממונה על עבודות השירות הגיש חוות דעת בענינם של הנאשמים ועל פיהן הם יוכלו לרצות את עונשם בדרך של עבודות שירות.

בנסיבות אלה, הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הינו ראוי ועל כן יש מקום לאמצו.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני דנה את הנאשמים לעונשים הבאים:

גזר דינו של הנאשם 1:

1. מאסר בפועל למשך 3.5 שנים.
2. היות והנאשם הורשע בתיק שבפנינו הן בעבירות פשע והן בעבירות של עוון, הרי ששני עונשי המאסר המותנים שהוטלו עליו בת"פ 66930-01-18 הם בני הפעלה בתיק שבפנינו. לפיכך, עונשי המאסר המותנים של 12 ו-6 חודשים, שהוטלו על הנאשם בת"פ 66930-01-18 של ביהמ"ש המחוזי בבאר-שבע - מופעלים, וזאת בחופף זה לזה.

3. עונש המאסר שהוטל ועונשי המאסר שהופעלו ירוצו חלקם בחופף וחלקם במצטבר, כך שבסך הכל על הנאשם לרצות 4 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר אותם ריצה בתיק זה.
4. מאסר מותנה למשך 12 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל אחת מהעבירות אותן עבר בתיק זה ו/או כל עבירת רכוש מסוג פשע או עוון, תוך 3 שנים מיום שחרורו.
5. קנס בשיעור 75,000 ש"ח או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.01.2025.
6. חילוט - בהתאם למפורט בסיפא של גזר דין זה.

גזר דינו של הנאשם 2:

1. מאסר בפועל למשך 35 יום. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות מיום 17.07.23.
- הנאשם 2 יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך 10.10.23 עד השעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השירות.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי שהנאשם 2 לא יעבור את העבירות בהן הורשע תוך 3 שנים מהיום;
3. קנס בשיעור 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך הפיקדון שהופקד במסגרת תיק זה.
4. חילוט בסך 10,000 ₪ לטובת קרן החילוט לפי חוק איסור הלבנת הון. הסכום יחולט מתוך הפיקדון שהופקד בתיק זה.
5. יתרת הסכומים שיוותרו מהפיקדון שהפקיד הנאשם 2 במסגרת תיק זה - תוחזר לנאשם לאחר שיתייצב לתחילת ריצוי עונשו.
6. המכונות לממכר ממתקים שנתפסו במסגרת תיק זה - יוחזרו לנאשם 2.

גזר דינו של הנאשם 4:

1. מאסר בפועל למשך 45 יום. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות מיום 22.06.23.
- הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בתאריך 15.10.23 עד השעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השירות.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע תוך 3 שנים מהיום;
3. קנס בשיעור 7,500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם מתוך הפיקדון שהופקד בתיק זה, ויתרת הפיקדון תוחזר לנאשם לאחר שיתייצב לתחילת ריצוי עונשו.

עמוד 15

בהסכמת הצדדים אני מורה על חילוט התפוסים הבאים בעניינו של הנאשם 1:

- א. כרסומת CL-M שנת 2000;
- ב. מחרטת NCU10 SERVOYURN CNC;
- ג. מכונת עיבוד שבבי D21LIB ROBODRIL-FANUC;
- ד. מכונת ארוזיה (שיקוע) תוצרת חברת מיצובישי אלקטריק דגם EA8S+FP80S;
- ה. מכונת ארוזיה (חוט) תוצרת מיצובישי אלקטריק דגם MV1200S + יחידת הנעה שנת ייצור 2020;
- ו. מכונת כבישה תוצרת לוקטלי מקניקה דגם T300/DC שנת ייצור 2020 מספר סידורי 3454 כולל פרס הידראולי;
- ז. מכונת כבישה תוצרת לוקטלי מקניקה דגם CADT300 שנת ייצור 1998 מספר סידורי 3809 כולל פרס הידראולי;
- ח. מכונת כבישה תוצרת חברת ROTABEST MINI;
- ט. מכבש דמוי לוקטאלי בצבע כתום + מכשירים בתפזורת;
- י. מחרטה תוצרת WABECO (גרמניה) דגם D6000E;
- יא. סכום של 100,000 ₪ שהופקדו על ידי הנאשם 1 בקופת ביהמ"ש לצרכי ערובה עם שחרורו מהמעצר, יחולטו ובתמורה יתר הפריטים הנמצאים בנספח א' לכתב האישום המתוקן - יוחזרו לנאשם 1 (הכל בהתאם להחלטה מיום 12.03.23).
- יב. הכספים התפוסים בחן של הנאשם 1 - יחולטו.
- יג. רכב מסוג קרייזלר שבבעלות הנאשם 1 - יחולט.
- יד. רכב מסוג טויוטה יאריס, שנמכר על ידי הבנק - יתרת התמורה תחולט.

יובהר, כי הגלופות, המטבעות המזויפים, המטבעות החשודים כמזויפים, חומרי הגלם (המטבעות הריקים) ו"מטבעות האב" - יושמדו או יישמרו על ידי רשויות החקירה או בנק ישראל.

כל מה שלא התבקש לגביו חילוט - יוחזר, הכל בהתאם לרשימה שתומצא לאישור ביהמ"ש.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות.

עמוד 16

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש העליון.

ניתן היום, ח' אב תשפ"ג,
26 יולי 2023, במעמד
הצדדים.

הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ